

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 grudnia 2013 r. —
Solvay SA przeciwko Komisji**

(Sprawa C-455/11 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek nadtlenu wodoru i nadborany sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenia art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Pojęcia porozumienia i uzgodnionej praktyki — Komunikat w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia — Obniżenie grzywny*)

(2014/C 45/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Solvay SA (przedstawiciele: O. W. Brouwer, advocaat, M. O'Regan, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka, A. Biolan i J. Bourke, pełnomocnicy, wspierani przez M. Graya, BL)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-186/06 Solvay przeciwko Komisji, w którym Sąd częściowo uwzględnił skargę, po pierwsze, o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2006/903/WE z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) (Dz.U. L 353, s. 54), odnoszącej się do zbioru porozumień i uzgodnionych praktyk polegających na wymianie informacji na temat cen i wolumenów sprzedaży, na porozumieniach w sprawie cen i w sprawie ograniczenia zdolności produkcyjnych w EOG oraz na monitorowaniu wprowadzenia w życie tych porozumień na europejskim rynku nadtlenu wodoru i nadboranu sodu, a także, po drugie, o uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą lub obniżenie jej kwoty — Pojęcia porozumienia i uzgodnionej praktyki

Sentencja

- 1) Odwołanie główne i odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) Solvay SA zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada
2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-576/11) ⁽¹⁾

(*Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 TFUE — Kary pieniężne — Nałożenie okresowej kary pieniężnej i ryczałtu*)

(2014/C 45/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, a także B. Simon i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: P. Frantzen i C. Schiltz, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Behzadi-Spencer, C. Murrell i S. Ford, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niekompletne wykonanie wyroku Trybunału z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie C-452/05 Komisja przeciwko Luksemburgowi, dotyczącego braku transpozycji przepisów dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, p. 40) — Nieprawidłowe stosowanie art. 5 ust. 4 wyżej wymienionej dyrektywy

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie C-452/05 Komisja przeciwko Luksemburgowi, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga jest zobowiązane do zapłacenia na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 2 000 000 EUR.
- 3) Jeżeli uchybienie stwierdzone w pkt 1 będzie trwało w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, Wielkie Księstwo Luksemburga będzie zobowiązane do zapłacenia na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 2 800 EUR za każdy dzień zwłoki we wdrażaniu środków koniecznych do zastosowania się do ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Luksemburgowi, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku aż do chwili pełnego wykonania ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Luksemburgowi.

- 4) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 5) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 grudnia 2013 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — TVI Televisão Independente SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawy połączone C-618/11, C-637/11 i C-659/11) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 11 część A ust. 1 lit. a), ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. c) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 73, art. 78 akapit pierwszy lit. a) i art. 79 akapit pierwszy lit. c) — Podstawa opodatkowania podatkiem VAT podlegającym zapłacie od usług wyświetlania reklam handlowych — Oplata za wyświetlanie reklam handlowych)

(2014/C 45/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TVI Televisão Independente SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Przy udziale: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 11 część A ust. 1 lit. a) i art. 11 część A ust. 3 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 73 i art. 79 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Pojęcie wzajemnego świadczenia, które dostawca lub świadczący usługi otrzymuje lub powinien otrzymać z tytułu określonych transakcji — Oplata należna za wyświetlanie reklam handlowych

Sentencja

Artykuł 11 część A: ust. 1 lit. a), ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie

harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku oraz art. 73, art. 78 akapit pierwszy lit. a) i art. 79 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że opłata taka jak przewidziana w przepisach portugalskich opłata za wyświetlanie, przeznaczana na rozwój sztuki kinematograficznej i audiowizualnej powinna być wliczana do podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej podlegającym zapłacie od usług wyświetlania reklam handlowych.

(¹) Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 listopada 2013 r. — Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej

(Sprawa C-13/12 P) (¹)

(Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 172/2008 — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chin, Egiptu, Kazachstanu, byłej jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 9 — Cena eksportowa — Artykuł 3 ust. 5 i 6 — Określenie szkody — Artykuł 6 ust. 7 — Dochodzenie — Artykuł 8 ust. 4 — Zobowiązanie cenowe — Jawna wersja — Artykuł 20 ust. 1 — Informacje stron — Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony)

(2014/C 45/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) (przedstawiciele: P. Vander Schueren, advocaat, N. Mizulin, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa, Rechtsanwalt, oraz N. Chesaitesa, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i M. França, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 25 października 2011 r. w sprawie T-190/08 CHEMK i KF przeciwko Radzie, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności w części rozporządzenia Rady (WE) nr 172/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, byłej jugosłowiańskiej Republiki